

DE VLUCHT VAN DE FAMILIE THIJS - COOLS NAAR ENGELAND

Dit verhaal bereikte ons via Alfons Fleurackers, zoon van Angelina Thijs en kleinzoon van Petrus Thijs en Maria Josephina Cools

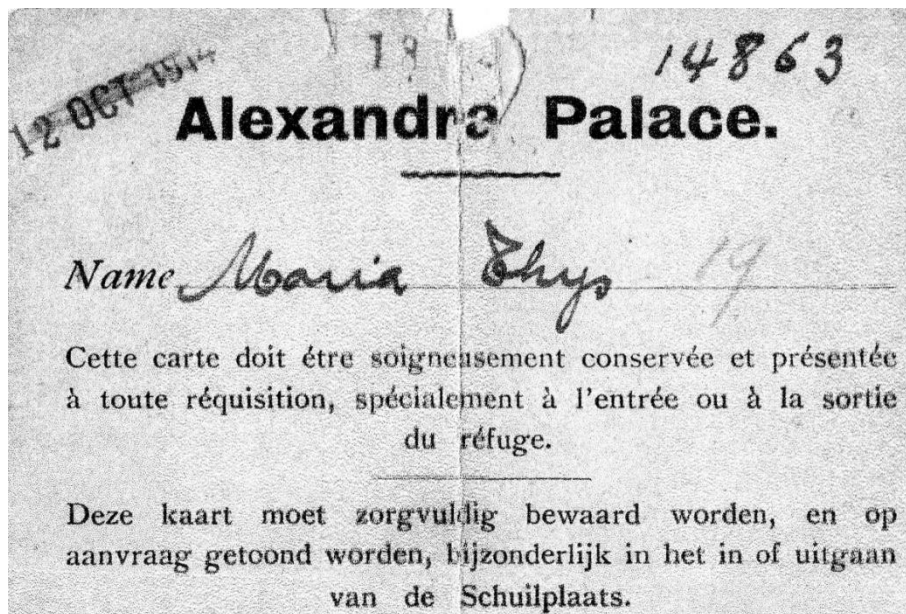
Petrus Thijs werd geboren te Meerhout op 6 februari 1871 en zijn echtgenote Maria Josephina Cools werd geboren te Aartselaar op 16 oktober 1871. Zij woonden te Rumst in de "huisjes van den tram" aan "den Baa", thans de Nieuwen Buiten, en hadden 7 kinderen, die allen nog thuis woonden:

- 1 Maria (Marie) °1896. Ze huwde met Corneel Verreydt en ze woonden in het Molenveld te Rumst. Corneel, zo was hij gekend, was trambestuurder en er waren mensen die met hem niet meereden omdat hij "vollenbak" over de Walebrug reed die er zeer wankel bij lag en op houten balken steunde.
- 2 Angelina (Lieneke) °1897. Ze huwde met Alfons Fleurackers en ze woonden in de Veerstraat te Rumst.
- 3 Leonie °1900. Ze huwde met Kees De Geest en ze woonden in Nederland.
- 4 Rosalie °1902. Ze huwde met August Nauwelaers en ze woonden in de Nijverheidsstraat te Rumst. August was mede-eigenaar van de scheepswerf Janathys.
- 5 Frans °1905. Hij huwde met Philomena De Wever en ze woonden in de Molenstraat te Rumst. Ze waren uitbaters van een elektriciteits- en radiowinkel.
- 6 Joseph °1911. Hij huwde met Louis Schuddinck, tramontvanger, en ze woonden in de Vissersstraat te Rumst.
- 7 Henri °1914. Hij huwde met Honorine Verrept en was mede-eigenaar van de scheepswerf Janathys en stichter van de biljartclub "Krijt op Tijd" in de Parochiale Kring.

Vader Petrus werkte als machinist bij de stoomtram en moeder Josephina was dienstmeid bij de toenmalige schepen van Rumst, Van Hoesen, die in 1918 burgemeester zou worden.

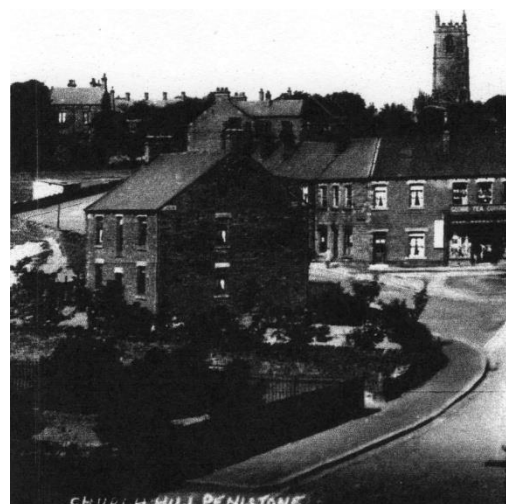
Begin oktober 1914 vluchtte Peerke Thijs met gans zijn gezin uit Rumst. Zij vertrokken met de tram, op een platte wagen, richting Antwerpen. Van daaruit ging het te voet (mogelijk hier en daar een liftje) richting kust. Ze konden nog gebruik maken van de pontonbrug van rechternaar linkeroever in Antwerpen. In Oostende was er een Belgische soldaat die voor hen ergens een "stootkar" was gaan halen en zo konden de kleinsten en de bagage geladen worden. Vandaar, en nog steeds te voet, ging het naar Calais, waar biljetten werden bekomen voor de boottocht naar Folkestone (Engeland). Later werd vernomen dat de boot die ze wilden nemen, maar waarvoor ze te laat kwamen, gezonken was. Ongeveer midden oktober kwamen zij in Londen aan. Daar verbleven zij een tijdje in het Alexandra Palace, een opvangcentrum voor vluchtelingen. Iedereen moest daar in bad en hun kleren werden afgenomen. Ze kregen allemaal andere kleren van het centrum. In Engeland had men de bevolking opgroepen om vluchtelingen op te vangen. Op 17 november meldde zich een zekere "Mister George". Hij had plaats om een familie met veel kinderen op te vangen. Zo zijn ze vertrokken naar Penistone,

een gemeente tussen Sheffield en Manchester. Het was een groot huis, gebouwd op een heuvel. De familie werd zeer hartelijk ontvangen door de inwoners van Penistone. Ze zijn er de hele duur van de oorlog gebleven. Zij die oud genoeg

De registratiekaart van moeder Marie in het Alexandra Palace

waren, werden verplicht te gaan werken. Marie werkte in een grote machinefabriek waar oorlogstuig werd gemaakt. Lieneke werkte in een zogezegde parapluafabriek doch in werkelijkheid werden er parachutes gemaakt (misleiding van de vijand werd dat genoemd). De aanpassing verliep redelijk goed, behalve voor moeder Fien, die slecht kon wennen. De gewoontes en de taal waren een te grote barrière, maar later kwam dat allemaal goed. De familie werd dikwijls door de burens uitgenodigd op de "tea" en dat vergemakkelijkte de aanpassing. Voor de eucharistie 's zondags moesten ze een uur gaan, maar na de mis mochten ze bij de pastoor ontbijten.

Penistone 1914

De oudste meisjes mochten al eens uitgaan met vriendinnen en daar zijn ze tot lang na de oorlog mee in contact gebleven. Ook zijn er enkele malen Belgische soldaten met verlof geweest zoals Frans Lembrechts, beter gekend als "Suske van den tram".

De jongste kinderen zijn in Engeland naar school geweest, en zo kwam het dat Josepha en Henri geen woord Nederlands kenden bij hun terugkeer.

De familie in 1915

De familie in 1916

Na de wapenstilstand heeft "Mister George" de situatie in België altijd als slecht voorgesteld om zo de familie in Engeland te houden, want de Belgen waren harde werkers. Vader Thijs zou wel gebleven zijn maar moeder Fien wou absoluut terugkeren naar Rumst. Daar wachtte hen nog de grootste verrassing. Hun huis was volledig leeggehaald. Alles was weg en wie het gedaan had heeft men nooit kunnen te weten komen.

Wat de conclusie was en wat de dochters dikwijls tegen mekaar zeiden: de vlucht was één grote miserie maar ons verblijf in Engeland was een periode om nooit te vergeten. Na enkele weken zei moeder Fien ook: "Was ik een vogeltje, ik vloog terug naar Engeland".

Alfons Fleurackers

Bron: Relas van Thijs Angelina (mijn moeder)